

Jeg tror ikke, andre Partier paa Rigsdagen kan gøre det. Det konservative Folkeparti, der staar Side om Side med Venstre som Understøtter af den højtærede Landbrugsminister, kan i hvert Fald ikke gøre det, thi det konservative Folkeparti stillede sig paa samme Maade som vi, da Sagen var til Behandling her i Tinget, og sagde, at det kunde ikke have noget Ansvar for disse Tal, det troede ikke paa deres Rigtighed. Jeg tillod mig overfor den højtærede Landbrugsminister at sige, at jeg betragtede hans Beregninger som en eneste stor Film, og nu kan den højtærede Landbrugsminister ikke komme og sige, at det var en overdreven Forestilling, jeg havde om Urigtigheden af de Beregninger, han havde foretaget, tværtimod. Mine Bemærkninger blev imidlertid meget unaadigt optaget; navnlig ude i Venstrepressen blev det den Gang fremhævet, at det var ganske urimeligt at stille sig paa det Standpunkt, at Landbrugsministerens Beregninger ikke var rigtige. Man fastslog, at han havde været i Stand til at finde Vej ud af Vanskelighederne ved at fremsætte Forslag om en ny Kornlov paa en saadan Maade, at vi endog nu kunde vente at faa den for Staten billigste Kornlov, vi nogen Sinde havde haft. Vi stod jo overfor Valg, og det var overmaade nyttigt, navnlig overfor Skatteyderne, at kunne pege paa, at der var Dækning for de Beløb, der skulde anvendes for at holde Brødpriserne nede og i det hele for at administrere Kornloven. Den højtærede Landbrugsminister gik endog selv saa vidt, da Sagen var til Behandling her i Tinget, at han sagde, at Beregningernes Rigtighed troede han selvfølgelig paa, de 50 Millioner, som var opførte paa Indtægtssiden som Indtægt af Eksport af Brødkorn og Vaarkorn, kunde endog give endnu flere Millioner.

Jeg vil nu tillade mig at sige den højtærede Landbrugsminister, at jeg betragter ikke hans Beregninger blot som en Kalkulation. Det var ikke nogen Kalkulation, det var en Film. En Kalkulation maa være gjort paa Sandsynlighedens Grundlag, men den højtærede Landbrugsministers Beregninger havde ikke noget med Sandsynlighed at gøre. Han byggede sine Forhaabninger paa en stor Eksport, paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Rug og Hvede, uagtet Forholdet var det, at vi erfaringsmæssigt maatte sige os selv, at nogen Eksport af den Størrelse kunde der ikke blive Tale om. Vi havde under Krigsaarene med Nød og neppé kunnet klare os selv. Selv om

vi fik en ekstra god Høst, og selv om vi havde andre Næringsmidler for Haanden rigeligere Maal end tidligere, saa at der kunde blive noget Brødkorn tilovers, er det givet, at der aldrig vilde kunne blive $1\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Brødkorn til Eksport. Og desuden forelaa der ogsaa, den Gang Sagen var til Behandling, flere Beretninger fra Landmænd om, at Høsten slet ikke vilde give det store Kærneudbytte, som Landbrugsministeren regnede med. Hvad Bygeksperten angaar, kunde man sige noget tilsvarende om den. Danmark har aldrig haft nogen særlig stor Bygekspert. I det sidste Aar før Krigen, 1913, var Forholdet det, at vi eksporterede 77 000 Tons Byg, men samtidig havde vi en Import af 42 000 Tons, saa at hele vor Nettoeksport af Byg altsaa kun var 35 000 Tons. Det var derfor ganske urimeligt at antage, at der nu skulde kunne blive en Eksport af 2 Mill. Tdr. Byg, og det er der da heller ikke blevet. Bygeksperten har været rent minimal i Forhold til de Beregninger, den højtærede Landbrugsminister anstillede, og det til Trods for, at Betingelserne i Virkeligheden har været de bedst mulige for, at hans Beregninger kunde holde Stik.

Den højtærede Landbrugsminister vilde vise os, at han kunde stille Forslag om en Kornlov, der i Prisbillighed for Staten viste noget ganske andet end de Love, vi havde været med til at lave. Han havde Dækning for hele Beløbet med det samme — han manglede ganske vist godt en Snes Mill. Kr., men dem havde han allerede været ude efter hos Rederne; nu var Rederne imidlertid uelskværdige overfor den højtærede Landbrugsministers Udsending, den højtærede Handelsminister, de vilde ikke af med de godt og vel 20 Mill. Kr., som Landbrugsministeren manglede. Det gjorde nu egentlig ikke saa meget, fortalte Landbrugsministeren os, for han kunde faa de Penge ikke blot fra Rederne, men ogsaa fra andre Aktieselskaber, der havde Penge i Kassen; der skulde vedtages en Lov om Særbeskatning af saadanne Aktieselskaber, som havde været særlig heldige under Krigen. Paa denne Maade kunde vi saa faa Pengene ind, og saa var der Balance. Det lød overmaade smukt, og Venstre var henrykt for den brillante Landbrugsminister, vi nu havde faaet, der kunde klare alle Vanskeligheder i en Haandevending. Men naar vi nu ser paa Resultatet, saaledes som vi med nogenlunde Sikkerhed kan skønne, det